

Je to přesně 55 let. Ale vrací se mi to, jako by to bylo včera. Sám stále přemýšlím, proč mi to trvalo tak dlouho, ale žádná odpověď mě nenapadá. Byl to dům, na první pohled, jako každý jiný, jen s jedním zásadním rozdílem. Byl židovský. Možná jsme byli malí chlapi, ale moc dobře jsme věděli, co tyhle domy skrývaly. Šperky, hračky, možná i peníze, ale tenhle dům měl i něco jiného, něco co mi leželo v hlavě těch 55 let. Do domu jsem vlezl se svými kamarády oknem. Nic zajímavého jsme nenacházeli, když vtom se ozvala rána ve skříni a otevřely se její dveře. Moji kamarádi nebyli tak kurážní, a proto prchli pryč. Z kapsy jsem vytáhl zapalovač, abych lépe prohlédl obsah skříně. Ve skříni jsem uviděl díru ve zdi a záhadný pohyb uvnitř díry mě vlákal dovnitř. Opatrně jsem vlezl dovnitř a k mému překvapení jsem nenašel šperky ani peníze, ale dívku „Jednorožec,“ podala mi porcelánovou hračku a já uviděl to, co mě podle tehdejšího systému od ní odlišovalo. Židovská hvězda zářila ve tmě jako měsíc na temné noční obloze. „Nikdy jsem žádného takhle zblízka neviděl,“ odpověděl jsem. „Nádherný,“ s úsměvem odvětila. Najednou jsem uslyšel zvuk rozbitého skla a ucítil silný průvan. Ihned mi došlo, že to jsou vojáci a zašeptal jsem na dívku, aby utekla. Ta jen nechápavě zírala a až na moji druhou výzvu o útěk zareagovala. Když jsem vylezl, přivítala mě skupina německých vojáků. Jednorožce jsem měl schovaného za zády. Důstojník jen natáhl ruku a vyzval mě, abych mu vydal svůj poklad. Poslušně jsem mu podal jednorožce a omluvil se, jenže důstojník mě za to “obdaroval” úderem a rozšlápnutím jednorožce. Tahle vzpomínka, tenhle dům. Už vím, proč to trvalo 55 let. Měl jsem strach že budu zklamaný. Radši budu žít v nevědomí, než ve zklamání. Otočil jsem se, ale dveře za mnou se otevřely. Stála tam žena, nejspíš stará stejně jako já, ale nemohl jsem vědět jestli je to ta, kterou jsem tenkrát uviděl. A proto jsem si něco přinesl. Podal jsem jí krabici, krabici, která urkávala jednorožce. Moji porcelánovu vzpomínku. Hned co ji otevřela, se jí rozzářily oči. Ano, byla to ona. Byla to ta dívka, která mi ukázala, jak byla tehdejší doba pomíjivá.